

Dzieje wsi Sienna

Autor: Justyna Kobus

Sienna to niewielka wieś znajdująca się 5 km na południe od miasta powiatowego, Wągrowca. Gustawa Patro, badająca dzieje gminy Wągrowiec, pisze, że po raz pierwszy nazwę Sienna wymienia się „w 1252 r. jako Sienna, w 1304 r. Senno, w 1580 r. – Sienna. W 1252 r. Przemysław I nadał klasztorowi owińskiemu, między innymi, część Sienna. Następnego roku zamienił połowę Sienna, dział Cuchino (Kuczyn) na łoskoń, posiadłość klasztoru łekneńskiego. […] Sienna było oddawane w dzierżawę w zamian za regularne opłacanie. Na mocy przywileju wydanego 29 marca 1783 r. przez króla Stanisława Augusta, otrzymał ją w dzierżawę Wojciech Smitt. Przywilej ten potwierdził w 1792 r. ks. Bernard Niegolewski, opat jędrzejewski, generalny wizytator zakonu cysterskiego. Później dzierżawił wieś Stefan Chosłowski, a następnie Wizeg. W 1864 r. wieś i folwark zamieszkiwało 198 osób. Było tam 40 domów, w tym 16 prywatnych. Przed wybuchem I wojny światowej właścicielem wsi był Niemiec” [Patro 2000, 84]. W latach 1908–18 nazwa niemiecka brzmiała Schreibersdorf (także w latach 139–45). W czasie trwania zaborów Sienna prawdopodobnie zostało rozparcelowane, o czym świadczy zapis z 1921 r. informujący o włościańskim charakterze wsi. W okresie międzywojennym w Siennie przeważał odsetek mieszkańców narodowości polskiej, przy również wysokiej liczbie ludności niemieckiej. G. Patro podaje, że „W okresie międzywojennym gospodarstwa posiadali Niemcy. Kowal i sklepikarz Tadeusz Marciniak oraz mieszkańcy domu gminnego byli Polakami” [Patro 2000, 84-85]. W tym czasie wieś korzystała z własnego młyna (zniszczonego po II wojnie światowej); była tu także szkoła podstawowa, niemieckie Kółko Rolnicze i Urząd Stanu Cywilnego (od 1927 r. w Wągrowcu). Podczas II wojny światowej siennianie – podobnie jak mieszkańcy większości wielkopolskich wsi – zostali wysiedleni ze swoich domostw; część osób pracowała w niemieckich gospodarstwach, inni zostali wywiezieni na roboty przymusowe. Po II wojnie światowej do Sienna wrócili Polacy; do wsi przybyli wówczas przesiedleńcy z kresów wschodnich. Została założona szkoła polska. Dość szybko podłączono prąd. Woda dotarła do Sienna w 1986 r. Mieszkańcy otrzymali łącza telefoniczne w 1999 r. Ważnym dla siennian wydarzeniem ostatnich lat było nadanie sztandaru Szkole Podstawowej im. ks. Jakuba Wujka – uroczystość odbyła się 9 XI 2008 r.

CIEKAWOSTKA: Sienna jest jedną z miejscowości, których zwyczaje badał Oskar Kolberg. Etnograf ten przebywał we wsi prawdopodobnie ok. 1875 r. W tomie poświęconym Wielkiemu Księstwu Poznańskiemu (cz. III) znajdziemy opis siennieńskich zwyczajów weselnych, tj.: pytanki, zmówiny, zaprosiny, wesele wraz z przemowami i przyśpiewką¹.

Dane za: O. Kolberg, Lud. Jego zwyczaje, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, pieśni, muzyka i tańce, s. XI. W. Ks. Poznańskie, cz. III., Kraków 1877, s. 187–191. Gustawa Patro, Gmina Wągrowiec, Wągrowiec 2000, s. 84.

<http://de.wikipedia.org/wiki/Wagrowiec>

¹ Zob.: O. Kolberg, Lud. Jego zwyczaje, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, pieśni, muzyka i tańce, s. XI. W. Ks. Poznańskie, cz. III., Kraków 1877, s. 187–191.